

מסורת הש"ס

סוכה פרק ראשון סוכה

ג.

עין משפט
נר מצוה

א ז מ"י פ"ד מהלכות
סוכה הלכה א סמג
עשין מנ טו"ע א"ח סימן
תלדל ע"ף א [נר אלפס
פ"ד דף רמג].
ה ב מ"י שם טו"ע שם
סעיף ד:
ז ג מ"י פ"ו מהלכות
מנוחה הלכה ב סמג
עשין כב טו"ע י"ד ס'י
רפ"ו ע"ף יג:
י ד מ"י פ"ה מהלכות
רוחל הלכה א סמג
עשין עב [טו"ע חו"מ ס'י
תכ סעי' ב].
יא ה מ"י פ"ד מהל'
טומאת נרעמ הלכה ו
סמג עשין לטו:
יב ו מ"י פ"ב מהלכות
שטטה הל' יב סמג
עשין קנד:
יג ז מ"י פ"ו מהלכות
מנחות הל' א סמג
עשין קב [כל הדינים אלו
מן אות ד' עד כה המה
נרד אלפס עירובין פ"ו דף
קטו. ועוד כ"ב פ"א דף
קס: ועוד בהלכות מנוחה
דף ע"א].

לא נצרכה אלא לקישויות שבה. מה שדחק בקונטרס לרצן
זר רבה מה ראה לרצי יהודה הא חי אפשר לשצעה צנים
שצעה טפחים לאו פירכה היא דלילמא ארוכה טוצא אכל לא היטה
רחצה "שצעה טפחים וצנייה צאוחו אורח הוו יתבי:

דאמר לך מני ב"ש היא ולא

תונו מינה ב'.

רצ עמרס פסק שצעה מקומות

הלכה ככ"ש חדש האי דסוכה צריכה

שמהא מחזקת ראשו ורובו ושולחנו

ואידך בנמחות פרק התכלת (דף מ.

ושס) גבי סדין צלילית צ"ש פוטריין

וצ"ה ממייצין עוד לשם כמה חוטין

הוא נותן צ"ש אמרי ד' וצה"א ג'

עוד הסם כמה תהא משולשלת צית

שמאי אומרים ד' וצה"א ג' בכל הני

עבדי ככ"ש ואידך במסכת ברכות

פרק אלו דברים (דף נא:) צש"א

מכצדין [את] הצית ואח"כ נטעלין לידים

ואמריין בגמ' כבוליה פירקין הלכה

כז"ה צר מהך עוד הסם בסוף

פירקא גבי מי שאלכ (י) וספה ולא צריך

דמיית בגמרא עוצדל דרבה צר צר

דעצד ככ"ש ואשכח ארנקי ואידך

תלמיד דעצד ככ"ה ואכליה אריה

וקצת קשה הא דקאמר הסם כבוליה

פירקין הלכה ככ"ה צר מהך וסמא

משום דז"ה נמי מודו לנכמחילה

מיהא עבדיין ככ"ש ועל מה שפסק

בך דהכא ככ"ש אין להקשות מהא

דאמריין פ"ח דברכות (דף יא.) דלמר

רצ יוסף עשה כדברי צ"ש לא עשה

ולא כלום ומיית ראה מההיא מילתא

דסוכה מעשה צרבי יוחנן החורני

שחלה והלכו זקני צ"ש חקני צ"ה

לצקרו ומצאוהו שהיה יושב ראשו

ורובו צסוכה ושולחנו צמון הצית

כל יומין לו זקני צ"ש אי"כ היית נוהג

ימין ומסקיין הסם דהלכה כרבי

יוחנן החורני דההיא פלוגמא צסוכה

גדולה דמסקיין דבתרתי פליגי

צההיא הלכה ככ"ה אכל ההא צסוכה

קטנה וצבא הלכה ככ"ש מיהו

שמעתין דהסם תימה היכי דייק מינה

דעשה ככ"ש לא עשה ולא כלום

דראה דמיית דעשה ככ"ה מיירי

ועוד וכי צריך ראה על זה היכא

דהלכה ככ"ה שסם עשה ככ"ש לא

עשה ולא כלום וצ"ל דלצטרקין הסם

לציתויי היכא דצ"ה מחמירים מדרבנן

וצ"ש מוקמי לה אדאורייתא ולא

גוריין אס עשה כדברי צ"ש לא יא

די חובתו אפי' דאורייתא כדאשכחן

לצ"ש היכא דמיצא צפיתמא דמטעלמא

דגורי שמא ימשך אחר שולחנו וקאמר

לא קיימת מצות סוכה מימין דאפי'

מדאורייתא לא קיים ומדצית שמאי

נשמע לצ"ה: **בית שאן** בו ד'

אמור. צירושמי חשיב שאין טובל

למערס והנודר מן הצית מותר ליכנס צו ועוד הוה ליה למימר

לענין פתח צית אכ של נערה המאורסה:

משום אוירא אלא למאן דאמר בסוכה קטנה
מחלוקת וכי דרכה של מלכה לישב בסוכה
קטנה אמר רבה בר רב אדא לא נצרכה אלא
לסוכה העשויה קישויות קישויות וכי
דרכה של מלכה לישב בסוכה העשויה
קישויות קישויות אמר רב אשי לא נצרכה
אלא לקישויות שבה רבנן סברי בניה בסוכה
מעליא הוו יתבי ואיהי יתבה בקישויות
משום צניעותא ומשום הכי לא אמרי לה
דבר ור' יהודה סבר בניה גבה הוו יתבי
ואפ"ה לא אמרי לה דבר ^ה אמר רב שמואל
בר יצחק "הלכה צריכה שתהא מחזקת
ראשו ורובו ושולחנו א"ל רבי אבא כמאן
כב"ש א"ל אלא כמאן איבא דאמרי אמר
רבי אבא דאמר לך מני א"ל ב"ש היא ולא
תונו מינה מתקף לה רב נחמן בר יצחק
ממאי דב"ש ובית הלל בסוכה קטנה פליגי
דלמא בסוכה גדולה פליגי וכגון דיתיב
אפומא דמטולתא ושולחנו בתוך הבית
דבית שמאי סברי גזרינן שמא ימשך אחר
שולחנו ובית הלל סברי לא גזרינן ודיקא נמי
דקתני ^ה מי שהיה ראשו ורובו בסוכה
ושולחנו בתוך הבית ב"ש פוסלין ובית הלל
מכשירין ואם איתא מחזקת ואינה מחזקת
מיבעי ליה ובסוכה קטנה לא פליגי והתניא
מחזקת ראשו ורובו ושולחנו כשרה רבי אומר
עד שיהא בה ארבע אמות על ארבע אמות
ותניא אידך רבי אומר ^ה כל סוכה שאין בה
ארבע אמות על ארבע אמות פסולה וחכ"א
אפילו אינה מחזקת אלא ראשו ורובו כשרה
ואילו שולחנו לא קתני קשיין אהרדי אלא
לאו ש"מ הא ב"ש הא ב"ה אמר מר זוטרא
מתניתין נמי דיקא מדקתני ב"ש פוסלין וב"ה
מכשירין ואם איתא כב"ש לא יצא וב"ה
אומרים יצא מיבעי ליה ואלא קשיא מי
שהיה לעולם בתרתי פליגי פליגי בסוכה
קטנה ופליגי בסוכה גדולה וחסורי מיחסרה
והכי קתני מי שהיה ראשו ורובו בסוכה
ושולחנו בתוך הבית כב"ש אומרים לא יצא
וב"ה אומרים יצא ושאינה מחזקת אלא כדי
ראשו ורובו בלבד ב"ש פוסלין ובית הלל
מכשירין מאן תנא להא דתנו רבנן בית
שאין בו ארבע אמות על ארבע אמות
פטור מן המזוזה יומן המעקה יואינו מטבא
בגגעים יואינו נחלט בבתי ערי חומה יואין
הזורין עליו מעורכי המלחמה ואין מערבין
בו ואין משתתפין בו ואין מניחין בו עירוב

שגזו אותו מן הצמים: למעשר והנודר מן הצית מותר ליכנס צו ועוד הוה ליה למימר

ואין

ואין מניחין בו עירוב. דלא חזי לדירה ואפי' לשמולל דאמר פרק מי שהוציא (עירובין דף מט. ושם) עירוב משום קנין

לא מקנו רשותייהו בשביל צית דלא חזי לדירה ודכוותיה אשכחן הסם שמואל גופיה דאמר צית משמחין צו עירוב אין צריך

ליתן פת מאי טעמא כולוה הכא דיירי ואף על פי דאית ליה עירוב משום קנין ומקנו אהדיי משום דמנחי עירובן צביתו:

ואין

משום אוירא. רוח שהוא שולט צה מפני החום: אלא למ"ד קטנה
פליגי. אכל בגדולה אפילו רבנן מודו: וכי דרכה של מלכה. והלא
נערתיה ומרתיה מסובים עמה: לקישויות שבה. סוכה גדולה
לצני מסבית' וקישויות קטנה צמוכה
ואע"ג דפסולה לא איכפת לן דאשה
פטורה מן הסוכה: ורבי יהודה סבר
נר. וא"ת לרצ חנן דמוקי פלוגמא
בשאינה מחזקת אלא כדי ראשו ורובו
ושולחנו הכא כיון דצנייה גבה היא
לה גדולה ומודו צה רבנן ומאי ראה
של רבי יהודה י"ל דשולחנה בתוך
הסוכה הגדולה היטה וצנייה על
השולחן היו יושבין ראשן ורובן ולא
כמסובין הן ולא? חקופין. ולי נראה
דולמי לרצ חנן קשיל והאי תירוצא
לרצ הונא הוא וכן עיקר דשיעור
ראשו ורובו אמריין לקמן דלינו אלא
ז' טפחים ואי אפשר לשצעה צנים
שצעה טפחים: ככ"ש. דלי ככ"ה
לא צעי שולחנו דללקמן דפרק הישן
(דף כח.): ודיקא נמי גרסיין. ודיקא
נמי דללקמן? בגדולה פליגי והוא יושב
על הפתח מצמון וראשו מושבד למוכה
ושולחנו לפני גופו צבית: **מדקאני.**
גבי פלוגמא מי שהיה ולא איירי
בשיעורא דסוכה: **ואם איתא.**

בשיעורא דסוכה פליגי ליתני סוכה
המחזקת ראשו ורובו ושולחנו כשרה
צשאינה מחזקת אלא כדי ראשו ורובו
צ"ש פוסלין נר: **אמר מר זוטרא**
דיקא נמי. דבקטנה פליגי ובשיעורא
דפוסלין ומכשירין על כרחך אסוכה
מהדרי: אלא לא גרסיין. והכי גרסיין
לעולם צמתי פליגי: פטור מן

המוזזה. כולה מפרש טעמא לקמן:
ואינו נחלט. אלא פודהו לעולם
ויוצא ציצול אס לא גאלו כשאר קרקע
צלא צנין: **מעורכי המלחמה.** מי
האיש אשר צנה צית חדש וגו'.

(דברים כ:) **ואין מערבין צו.** דרך
צמיהם להיות פתוחין לחצר והרצה
צמים פתוחים לחצר אחת והן יוצאין
דרך חצר לרשות הרצים נמלא החצר
רשות לכולן והצמים כל אחד מיוחד
לצעלי ואמרו חכמים אין מוציאין
מרשות לרשות צלא עירוב שיערצ

כל הרשות להיתם רשות אחת
ומיקנו ליתן כל צית וצית שצחצר
פת וכולן צכל אחד ומניחין אותו
צחצר מן הצמים ונעשים כולם כאילו
דרך צאוחו צית וכל הצמים דירה
אחת ואשמעיין ההא דצית שאין צו

ואין משתתפין צו. שמיקנו חכמים
על כל חצר פתוחה לחצר כדרך
שמיקנו עירוב לצתי חצר שיהו
נותנין צשיתוף ואס צית קטן זה
פתוח לחצר שצמבוי ואין צית
אין צריכה ליתן צשיתוף: ואין

מניחין צו עירוב. החצר לאחר
ואין מניחין בו עירוב. דלא חזי לדירה ואפי' לשמולל דאמר פרק מי שהוציא (עירובין דף מט. ושם) עירוב משום קנין
לא מקנו רשותייהו בשביל צית דלא חזי לדירה ודכוותיה אשכחן הסם שמואל גופיה דאמר צית משמחין צו עירוב אין צריך
ליתן פת מאי טעמא כולוה הכא דיירי ואף על פי דאית ליה עירוב משום קנין ומקנו אהדיי משום דמנחי עירובן צביתו:

ואין מניחין בו עירוב. דלא חזי לדירה ואפי' לשמולל דאמר פרק מי שהוציא (עירובין דף מט. ושם) עירוב משום קנין
לא מקנו רשותייהו בשביל צית דלא חזי לדירה ודכוותיה אשכחן הסם שמואל גופיה דאמר צית משמחין צו עירוב אין צריך
ליתן פת מאי טעמא כולוה הכא דיירי ואף על פי דאית ליה עירוב משום קנין ומקנו אהדיי משום דמנחי עירובן צביתו:

ואין מניחין בו עירוב. דלא חזי לדירה ואפי' לשמולל דאמר פרק מי שהוציא (עירובין דף מט. ושם) עירוב משום קנין
לא מקנו רשותייהו בשביל צית דלא חזי לדירה ודכוותיה אשכחן הסם שמואל גופיה דאמר צית משמחין צו עירוב אין צריך
ליתן פת מאי טעמא כולוה הכא דיירי ואף על פי דאית ליה עירוב משום קנין ומקנו אהדיי משום דמנחי עירובן צביתו:

ואין מניחין בו עירוב. דלא חזי לדירה ואפי' לשמולל דאמר פרק מי שהוציא (עירובין דף מט. ושם) עירוב משום קנין
לא מקנו רשותייהו בשביל צית דלא חזי לדירה ודכוותיה אשכחן הסם שמואל גופיה דאמר צית משמחין צו עירוב אין צריך
ליתן פת מאי טעמא כולוה הכא דיירי ואף על פי דאית ליה עירוב משום קנין ומקנו אהדיי משום דמנחי עירובן צביתו:

ואין מניחין בו עירוב. דלא חזי לדירה ואפי' לשמולל דאמר פרק מי שהוציא (עירובין דף מט. ושם) עירוב משום קנין
לא מקנו רשותייהו בשביל צית דלא חזי לדירה ודכוותיה אשכחן הסם שמואל גופיה דאמר צית משמחין צו עירוב אין צריך
ליתן פת מאי טעמא כולוה הכא דיירי ואף על פי דאית ליה עירוב משום קנין ומקנו אהדיי משום דמנחי עירובן צביתו:

ואין מניחין בו עירוב. דלא חזי לדירה ואפי' לשמולל דאמר פרק מי שהוציא (עירובין דף מט. ושם) עירוב משום קנין
לא מקנו רשותייהו בשביל צית דלא חזי לדירה ודכוותיה אשכחן הסם שמואל גופיה דאמר צית משמחין צו עירוב אין צריך
ליתן פת מאי טעמא כולוה הכא דיירי ואף על פי דאית ליה עירוב משום קנין ומקנו אהדיי משום דמנחי עירובן צביתו:

ואין מניחין בו עירוב. דלא חזי לדירה ואפי' לשמולל דאמר פרק מי שהוציא (עירובין דף מט. ושם) עירוב משום קנין
לא מקנו רשותייהו בשביל צית דלא חזי לדירה ודכוותיה אשכחן הסם שמואל גופיה דאמר צית משמחין צו עירוב אין צריך
ליתן פת מאי טעמא כולוה הכא דיירי ואף על פי דאית ליה עירוב משום קנין ומקנו אהדיי משום דמנחי עירובן צביתו:

ואין מניחין בו עירוב. דלא חזי לדירה ואפי' לשמולל דאמר פרק מי שהוציא (עירובין דף מט. ושם) עירוב משום קנין
לא מקנו רשותייהו בשביל צית דלא חזי לדירה ודכוותיה אשכחן הסם שמואל גופיה דאמר צית משמחין צו עירוב אין צריך
ליתן פת מאי טעמא כולוה הכא דיירי ואף על פי דאית ליה עירוב משום קנין ומקנו אהדיי משום דמנחי עירובן צביתו:

ואין מניחין בו עירוב. דלא חזי לדירה ואפי' לשמולל דאמר פרק מי שהוציא (עירובין דף מט. ושם) עירוב משום קנין
לא מקנו רשותייהו בשביל צית דלא חזי לדירה ודכוותיה אשכחן הסם שמואל גופיה דאמר צית משמחין צו עירוב אין צריך
ליתן פת מאי טעמא כולוה הכא דיירי ואף על פי דאית ליה עירוב משום קנין ומקנו אהדיי משום דמנחי עירובן צביתו:

ואין מניחין בו עירוב. דלא חזי לדירה ואפי' לשמולל דאמר פרק מי שהוציא (עירובין דף מט. ושם) עירוב משום קנין
לא מקנו רשותייהו בשביל צית דלא חזי לדירה ודכוותיה אשכחן הסם שמואל גופיה דאמר צית משמחין צו עירוב אין צריך
ליתן פת מאי טעמא כולוה הכא דיירי ואף על פי דאית ליה עירוב משום קנין ומקנו אהדיי משום דמנחי עירובן צביתו:

ואין מניחין בו עירוב. דלא חזי לדירה ואפי' לשמולל דאמר פרק מי שהוציא (עירובין דף מט. ושם) עירוב משום קנין
לא מקנו רשותייהו בשביל צית דלא חזי לדירה ודכוותיה אשכחן הסם שמואל גופיה דאמר צית משמחין צו עירוב אין צריך
ליתן פת מאי טעמא כולוה הכא דיירי ואף על פי דאית ליה עירוב משום קנין ומקנו אהדיי משום דמנחי עירובן צביתו:

א) ס"א אמר רב הונא,
ב) צרכים יא. לקמן:
ח. עירובין יג. א) נקטן
ו: עירובין ג: חוספ'
פ"ב ה"צ. ד) [חלי צ"ל
אלא], ה) כס"א: דלקמן.
ו) [ע"ב, ו] [אלא שצעה
כליל מניא וט"ו רבי תרלד
ע"ש, ח) (צ"ל ושכח),

רבינו חננאל
אכל לדברי (הכל מי
שאומר בסוכה קטנה
פליגי וכי דרך מלכה
לישב בסוכה קטנה.
ושניין, בסוכה שזיחה
עשויה קישויות הייתה כר.
ואסיקנא הלכתא צריכה
שתהא מחזקת ראשו ורובו
ושולחנו. ואמריין אמר
ליה ר' אבא מני הא,
ואמר רב הונא בית
שמאי היא ולא תונו
מניה. ואקשינן מלה ממאי
דחלוקת בית שמי ובית
הייל בסוכה קטנה, דתנן
מי שהיה ראשו ורובו
בסוכה ושולחנו בתוך
הבית, בית שמי פוסלין
ובית הייל מכשירין.
דיקת מינה הנה בית
הייל מכשירין אע"פ שאין
מחזקת אלא ראשו ורובו
בלבד, ובית שמי פוסלין.
א) [דילמא] בסוכה גדולה
פליגי, וכיון דיתיב אפומא
דמטולתא ושולחנו בתוך
הבית. ואוקימנא לעולם
בסוכה גדולה וכי דאמרין,
מדקאני במשנתנו מי
שהיה ראשו ורובו, ולא
קתני מי שהיה בסוכה
שאינה מחזקת אלא ראשו
ורובו. ודחינן להאי כמאי
משום דקשיא לן ואם
איתא שסוכה גדולה היא
וכשרה, ומשום שיושב
על פי הסוכה ושולחנו
בתוך הבית פליגי, אי הכי
לא יצא ידי סוכה היה
הון לומר, אלא מדקאני
פוסלין שמע מינה בסוכה
קטנה פליגי. ואמרי' אי
הכי דבסוכה קטנה פליגי,
ליה מי שהיה בסוכה
שאינה מחזקת אלא ראשו
ורובו בלבד ב"ש פוסלין
נר, מי שהיה סתם
למה לו. ותריצנה בתרתי
פליגי בגדולה וקטנה,
וחסורי מחסרה והכי קתני,
מי שהיה ראשו ורובו
בסוכה ושולחנו ראשו ורובו
ושולחנו, ב"ש פוסלין
וב"ה מכשירין. וקיימא לן
כבית שמאי. והני מתנייתא
דקתני חדא, מחזקת ראשו
ורובו ושולחנו כשרה, רבי
אמר עד שיהא בה ד'
על ד' אמות. ותניא אמת
על שאין בה ד' אמות
על ד' אמות פסולה,
וחכמים אומרים אפילו
אינה מחזקת אלא ראשו
ורובו כשרה. ואוקימנא
קמייחא כב"ש ובתריהא
כב"ה. פשוטות הן. מאן
תנא להא דתנו רבנן בית
שאין בו ד' אמות על ד'
אמות, פטור מן המזוזה
ומן המעקה, כר.

א) ק הנה הגר"ש הספן
וצ"ל כד"ו.